

Happy Times

Co jsou Happy Times? Happy Times nejsou jakousi obdobou New York Times ani nějakou pochybnou sentimentální vzpomínkou na staré dobré časy, kdy jsme se nemuseli o nic starat – kdy nám bylo vše předestřeno, vše ohráto a pofoukáno, vše oslazené a třikrát zkontrolováno. Není to Babička Boženy Němcové. Nám neteče mléko po bradě! Naše Happy Times se odehrávají právě teď – to my je otesáváme, to my je hněteme. My nepřebíráme vzory našich předchůdců, my nejedeme po vyježděných kolejkách, po stezkách prošlapaných. Nesbíráme květy generací dávno nebo již brzy zašlých. Nehledáme shovívavé pokylování našich vychovatelů. Naše slova nejsou obroušena podle poslední módy, naše výkřiky nemají girlandy mramorových akademiků. Někdy se nerýmují, někdy mají gramatické chyby – ne proto že bychom neznali vzory, ale prostě proto, že se nám to tak víc líbí – že to tak cítíme, a především že si za tím stojíme!

Co tedy chceme?

- Chceme vytvořit prostor pro kreativitu našich spolužáků – medium, které podává nezávislé zprávy a zajímavé informace, tzn. ne ty, které nás mají zajímat podle našich vychovatelů, ale které nás skutečně zajímají.
- Chceme publikovat takové rozhovory, kde se ozývají hlasy jak předáků, tak i zadáků. Žádný hlas, který má, co říct, nemá být umlčen! Leda by byl nudný.
- Díky našim receptům chceme pro naši jídelnu získat tři michelinské hvězdy!
- Chceme trvale udržitelný voňavý komiks o zvířátkách, plný dobrodružství, přátelství a lásky.
- Chceme necenzurované a nekorigované, neagresivní a všeobjímající, zkrátka asertivní vtipy. Humorem proti totalitarismu českého školství!
- Chceme žhavé fotografie z našeho života, a to i v zimních měsících! Bez falešných úsměvů a póz.
- Chceme nezkrácenou pravdu, necenzurovanou krásu, neředitelkou lásku!

Jan

Libor

MATYLDÁ

Adam M. M.

Vondráčik

MIRIAM Kraml

OD NETEŘÍ ZA KATEDRU

Rozhovor s Martinem Jeřábkem (novým ředitelem Veselé školy)

Jak dlouho jste na Veselé škole?

Já jsem nastoupil v roce 2015. Zažil jsem staré časy. Beru si z toho ponaučení a snažím se vyrovnávat oba přístupy - těžit z nich to nejlepší.

Jak jste se stal učitelem, respektive ředitelem na Veselé škole?

To, že jsem se stal učitelem, nějak vplynulo z mé rodiny, kdy jsem měl mladší neteře, o které jsem se během dospívání staral. Různě jsme si hráli, podnikali všelijaké akce. No a během toho jsem je něco přiučoval. Docela mi to šlo, a tak jsem si říkal, že je to dobrá a kreativní práce. Když jsem pak v osmnácti uvěřil v Krista a začal se věnovat aktivitám v církvi, nabízela se různá práce s dětmi. Přirozeně jsem do ní zaplul. A nakonec se celý můj dospívající život točil kolem dětí, až jsem se stal učitelem.

Které předměty jste učil a ve kterém jste se cítil jako „kozel zahradníkem“?

Mám vystudovanou češtinu a výtvarku - obojí mám hrozně rád. Ale na Veselce jsem kromě ČJ a VV učil jeden čas i tělocvik, zeměpis nebo zdravotvědu. Jako kozel zahradníkem jsem se cítil v hudebce. Když jsem nastoupil, měl jsem totiž suplovat IT a hudebku. Říkal jsem si: „Nó, to bude zajímavý, že zrovna já, který neumí na nic pořádně hrát. Co jim tady budu vykládat o hudbě.“ Nakonec jsem to nějak zvládl s pomocí mých hudebně nadaných přátel a žáků.

Jak se stane, že se evangelík stane ředitelem katolické školy?

No, že se stanu ředitelem, to jsem nečekal vůbec. Takové aspirace jsem neměl nikdy. Vnímám to jako zajímavé řízení Boží. Jak se říká, Boží cesty jsou nevyzpytatelné. Jsem rád, že tu máme ekumenickou spolupráci a že Arcibiskupství Pražské je k této spolupráci nakloněno. Zároveň je to výborný vzor a příklad soužití církví.

V čem Vaše vedení navazuje na předchozí a co naopak plánujete dělat jinak?

U paní ředitelky Válkové jsem si vždycky vážil její kreativity a jejího charismatu - jak dokázala lidi nadchnout. U paní ředitelky Poláčkové jsem si vždycky vážil její pracovitosti a její výdrže. A v tom dobrém bych chtěl pokračovat. Jako vlastní úkol vnímám posílit důraz na křesťanskou výchovu a hodnoty.

Vyučujete doma své děti více Vy, nebo Vaše manželka?

Abych se přiznal, tak spíš manželka. Když totiž přijdu domů, tak už mi nezbývá k pedagogickému působení na vlastní děti příliš sil.

Jak vám chutná ve školní jídelně?

Já jsem skromný člověk a jsem rád za každé jídlo, které si nemusím vařit sám. A za naši skvělou jídelnu je vděčná i má žena, že mi nemusí připravovat jídla do krabiček.

Jaký byl váš nejméně oblíbený předmět na základní škole a proč?

Fyzika a vůbec takové ty technické obory jako matematika, fyzika, geometrie mi byly vzdáleny.

Kdo je váš vzor ve vyučování? (předpokládáme, že Jan Ámos Komenský, máte i jiný než jeho?)

Jan Ámos Komenský je takový top. Ale jinak rád vzpomínám na učitele z gymplu, který byl češtinář a tělocvikář, fakt jako byl takovej drsněj a on ani nemusel zařvat, stačilo mu zvýšit hlas a nikdo jiný se neodvážil mluvit, někdo jako pan učitel Zagraban.

Jaká je vaše nejoblíbenější kniha, kterou byste našim čtenářům doporučil?

Tak samozřejmě bych doporučil Bibli, to je kniha knih, obsahuje různé žánry, teď z moderní literatury bych jmenoval Prašinu, tu vřele doporučuji pro milovníky záhadných příběhů. A hrozně rád mám Letopisy Narnie.

Chtěl byste něco na závěr popřát našemu časopisu a Veselé škole?

Ano, přeji časopisu hodně úspěchu a zároveň ať to prospěje našim žákům, kteří jsou v jeho redakci, a ať celá Veselá škola prospívá na těle, na duchu a ve všech oblastech.

Adam Vondrášek

PROSTŘENO

Veselá maso-sýrová tortilla

Suroviny:

- 500 g hovězího mletého masa
- Tortilly
- Sýr čedar 50 g
- Cibule
- Kečup
- Hlávkový salát 5 listů
- Sůl a pepř

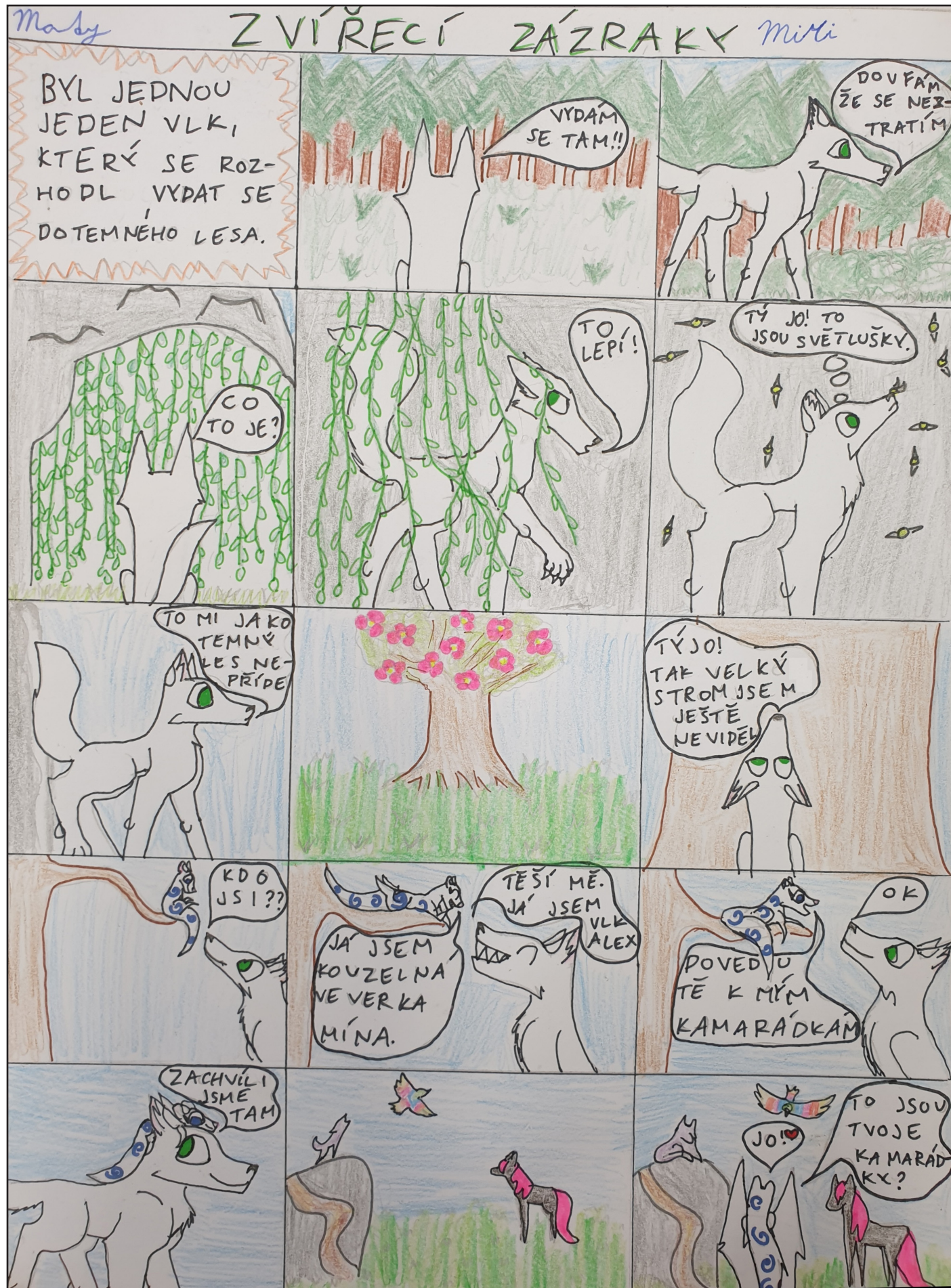
Nakrájenou cibuli dáme do pánve s rozpáleným olejem. Když cibule zeskllovatí, přidáme maso a necháme ho 30 minut smažit na střední teplotě, občas zamícháme. Že je maso hotové, poznáme ochutnáním. Následně ho okořeníme a znovu zamícháme. Necháme ještě 5 minut smažit. Na tortillu si připravíme kečup. Přidáme sýr, maso, salát a zabalíme do libovolného tvaru.

Recept mi trval s přípravou 45 minut.

“Výborná vyváženost chutí, zajímavá prezentace. Vhodné k romantické večeři. Doporučuji podávat s vychlazeným pomerančovým džusem.” *** Adam**

Vincent Vondrášek

Proč a kdy používáme vulgarismy?

Ptali jsme se těch nepovolanějších - 9.třídy

Zaslechnuto

Aktuality ze třídního boje roku 2021/2022

Přečteno

Farma zvířat - George Orwell

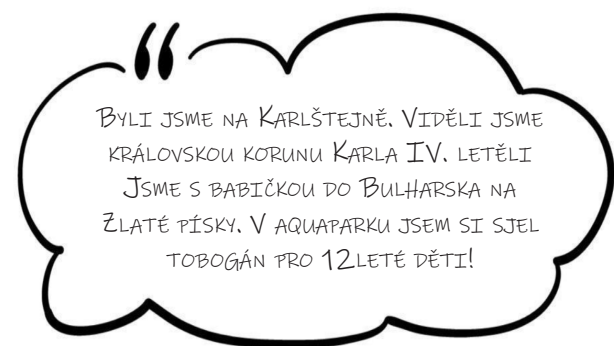
Klasické orwellovské drama podané ve stylu bajky. Karikuje politickou situaci ve světě, na mušku si bere konkrétně komunismus. Příběh pojednává o farmě, kde propukne revoluce a zvířata se ujmou vlády. Sepíší sedm přikázání, podle kterých budou zvířata žít:

1. Každý, kdo chodí po dvou nohách, je nepřítel.
2. Každý, kdo chodí po čtyřech nohách nebo má křídla, je přítel.
3. Žádné zvíře nebude chodit oblečené.
4. Žádné zvíře nebude spát v posteli.
5. Žádné zvíře nebude pít alkohol.
6. Žádné zvíře nezabije jiné zvíře.
7. Všechna zvířata jsou si rovna.

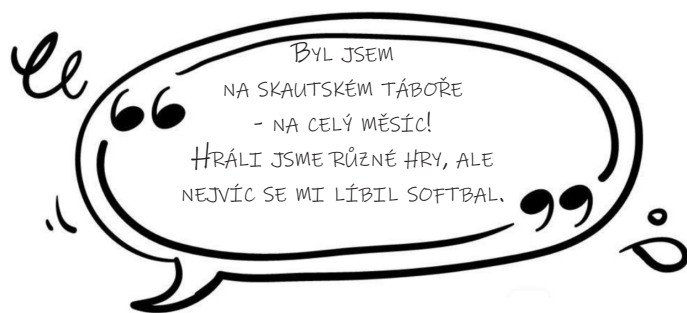

Nástin světa, ve kterém by vládla zvířata s lidskými vlastnostmi, může znít otřepané, ale pohled George Orwella je překvapivý a dramatický. Proto doporučuji tuto knihu přečíst a zkoumat její tajuplný příběh prokreslený písní Zvířata Anglie.

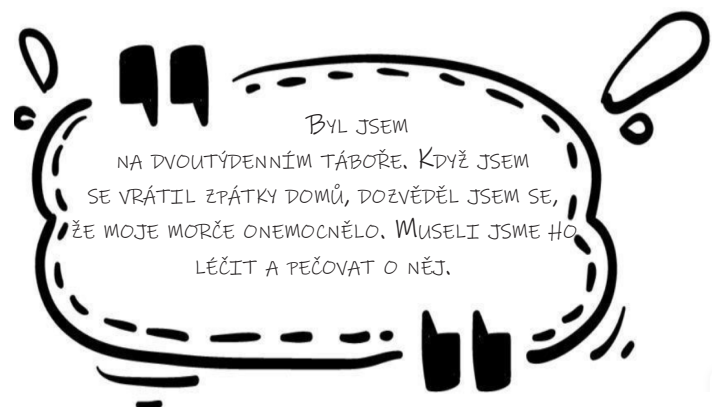
Adam Vondrášek

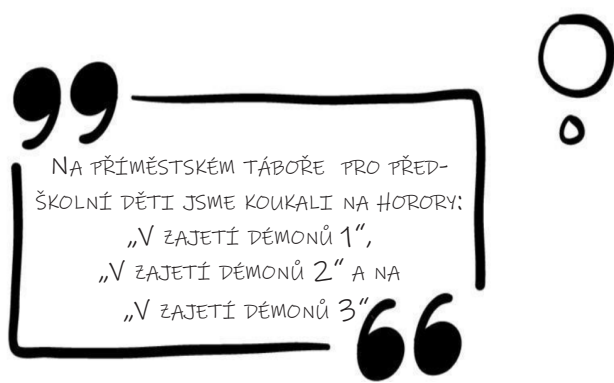
BYLI JSME NA KARLŠTEJNĚ. VIDĚLI JSME KRÁLOVSKOU KORUNU KARLA IV. LETĚLI JSME S BABIČKOU DO BULHARSKA NA ŽLATÉ PÍSKY. V AQUAPARKU JSEM SI SJEL TOBOGÁN PRO 12LETÉ DĚTI!

BYL JSEM NA SKAUTSKÉM TÁBOŘE - NA CELÝ MĚSÍC! HRÁLI JSME RŮZNÉ HRY, ALE NEJVÍC SE MI LÍBIL SOFTBAL.

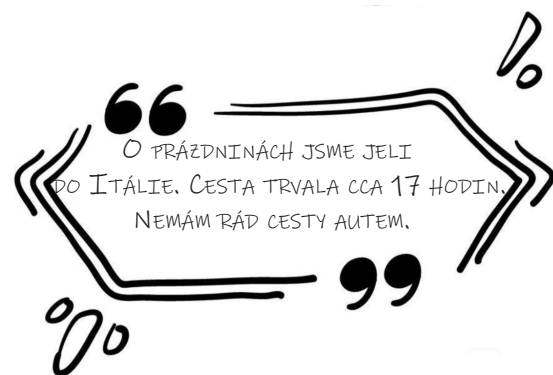
BYL JSEM NA DVOUTYDENNÍM TÁBOŘE. KDYŽ JSEM SE VRÁTIL ZPÁTKY DOMŮ, DOZVĚDĚL JSEM SE, ŽE MOJE MORČE ONEMOCNĚLO. MUSELI JSME HO LÉČIT A PEČOVAT O NĚJ.

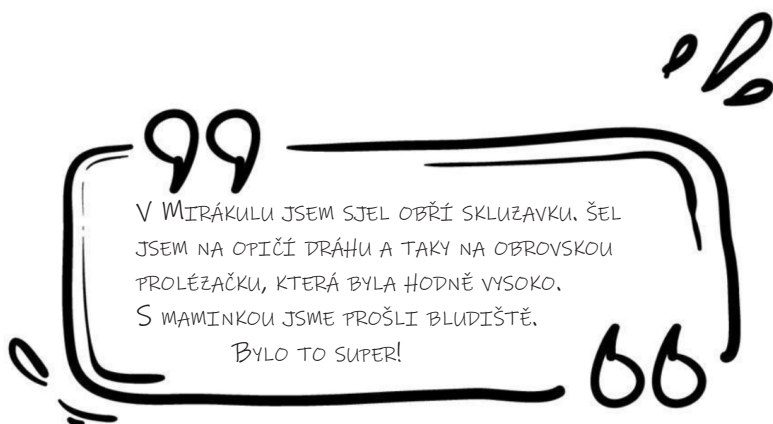
NA PŘÍMĚSTSKÉM TÁBOŘE PRO PŘEDŠKOLNÍ DĚTI JSME KOUKALI NA HORORY: „V ZAJETÍ DÉMONŮ 1“, „V ZAJETÍ DÉMONŮ 2“ A NA „V ZAJETÍ DÉMONŮ 3“

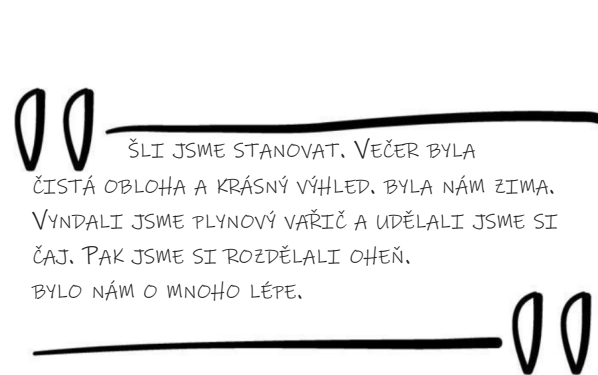
BYLA JSEM NA „SUPER“ TÁBOŘE. CELOU DOBU MĚ BOLELO BŘICHO. BYLA TAM KADIBUDKA, KDE JSTE VÁŽNĚ NECHTĚLI DEJCHAT (VĚŘTE MI)!

O PRÁZDNINÁCH JSME JELI DO ITÁLIE. CESTA TRVALA CCA 17 HODIN. NEMÁM RÁD CESTY AUTEM.

V MIRÁKULU JSEM SJEL OBŘÍ SKLUŽAVKU. ŠEL JSEM NA OPIČÍ DRÁHU A TAKY NA OBROVSKOU PROLÉZAČKU, KTERÁ BYLA HODNĚ VYSOKO. S MAMINKOU JSME PROŠLI BLUDIŠTĚ. BYLO TO SUPER!

ŠLI JSME STANOVAT. VEČER BYLA ČISTÁ OBLOHA A KRÁSNÝ VÝHLED. BYLA NÁM ZIMA. VÝNDALI JSME PLYNOVÝ VAŘIČ A UDĚLALI JSME SI ČAJ. PAK JSME SI ROZDĚLALI OHEŇ. BYLO NÁM O MNOHO LÉPE.

KOČKA

Jednoho dne k nám přišla kočka a my jsme ji nakrmili a ona pak k nám pořád chodila. Tak jsme si ji vzali a starali se o ni. Dali jsme jí jméno Amy. Časem začala mít větší a větší břicho. A jednoho dne z naší boudy vyběhla dvě koťátka. Jedno bylo černé a druhé mourovaté. Byla to Amina koťátka. Černé bylo plašší než mourovaté. Jak je měla schované v té boudě, přišlo nám to moc roztomilé. Černé jsme věnovali jednomu pánovi. Mourovaté jsme pojmenovali Čenda a ochočili jsme si ho. Teď se o něj staráme a jsme s ním šťastní.

Evelyna

AGAMA

Agamu jsme si vyzvedli ve Zverimexu a vzali ji domů. Postavili jsme pro ni terárko. Agamy jsou dlouhé kolem půl metru a váží 30–50 kg. Přirozeně žijí v Austrálii ve stepi a živí se sarančaty, cvrčky a zeleninou. Nejraději mají mrkev. Doma si svou agamu často vyndávám z terárka a pouštím ji. Nejzajímavější je sledovat ji během krmení.

Filip

HAD

Já si přeju hada, protože je prostě zbožňuji. Ale moje máma se jich trochu bojí. I tak se na ně ráda kouká z dálky. Malí hadi jedí myšky. Větší jedí morčata a králíky. Viděl jsem obrovského hada, jak snědl člověka. Někteří jedí jen vejce. Ale já chci takového mezi – ne moc velkého ani ne moc malého. Had vypadá v podstatě jako dlouhá nudle s hlavou, teda když není smotaný.

Sofie

Modlitba za domov

Již tradičně se naše škola účastní výtvarné soutěžní přehlídky při ekumenické akci k oslavám 28. října. Zadání výtvarné soutěže Modlitby za domov 2022 s tématem „Odkud mi přijde pomoc?“ vůbec nebylo jednoduché – výtvarně ani emocionálně. Často se v dětských pracích objevoval strach z války, různé nejistoty – ale i krásná dětská víra v pomoc od rodičů, záchranářů a hlavně od Pána Boha. Tríčlenná komise zkušených výtvarníků pečlivě vybírala z půldruhé stovky výtvarných prací dětí a mládeže z téměř 30 různých koutů České republiky. Z vybraných 70 výkresů jsme vytvořili unikátní výstavu před Veselou školou – církevní základní a základní uměleckou školou – v Praze, v Soukenické 20. Výstava bude k vidění do konce roku 2022

STALO SE

STŘÍPKY Z DĚNÍ VE ŠKOLE

ŽÁK 8. TŘÍDY JE NEZVĚSTNÝ

Zároveň se ve třídě objevila záhadná lampička, která vůbec, ale vůbec ne-svítil.

DUCH NAD HMOTOU NEZVÍTĚZIL

V 9. třídě se žáci opakovaně pokusili projít zavřenými dveřmi. Marně. Odhodlání však neopadá. Jsou rozhodnutí v experimentech i přes dosavadní neúspěchy pokračovat. “Jednou se to přece musí podařit.”

GREENPEACE VZALO ÚTOKEM MINIZOO

Ve zbraslavské minizoo zaujali místa zvířat radikální aktivisté. Nápodoba zvířecího chování byla tak dokonalá, že si chovatelé všimli záměny až po několika dnech. Ani nezaujatí experti nedokázali rozdíl na první pohled rozpoznat. “Teprve když jsme je chtěli hřebelcovat, všimli jsme si, že mají takovou divnou srst.”

9. TŘÍDA TRÁVÍ PODZIMNÍ DNY VE TMĚ

Zarytě odmítají osvětlení, i když je šero jak o ramadán. Šetří snad energií, aby ochránili citlivé srdce pana ředitele, až se podívá na účet za energie? Nebo jsou ve skutečnosti precitlivělí upíři?

ZÁSTUPKYNĚ ZTRATILA SVOU RŮŽOVOU TUŽKU

Proč je vlastně tato tužka pro ni tak důležitá? Jedná se o supertajné špionážní zařízení, kterým promazává paměť žáků, aby se zbavila nepříjemných svědectví? Je tohle ten skutečný důvod, proč si žáci páté třídy z hodiny na hodinu nic nepamatuji? Nebo ji snad potřebuje na dobarvení svých vlasů? Konspirační teorie neutichají.

7. TŘÍDA PŘESUNUTA NA TOALETY

Žáci se hromadí v kabinkách. Učitelé odmítají v takových podmínkách vyučovat. Že by konečně vynalezli recept, jak se vyhnout povinnému vzdělávání?

9. TŘÍDA NAOPAK V JÍDELNĚ

Nejstarší žáci ZŠ se nechtějí nadále dohadovat s jinými ročníky, kdo má a kdo nemá právo být ve frontě na jídlo první. Přesunuli se proto hromadně do jídelny, aby je už nikdo nemohl u okénka předběhnout.

POTVRZENO

5. 12. přijde Mikuláš. Na koho si posvítí tentokrát a jaký asi bude mít doprovod?

Fotoreportáž

Bohoslužba v katedrále svatého Víta ke Dni církevního školství

Obr. 1 - Na schodech

Celá výprava na jedné fotce (bez p. Modráčkové - měla zrovna jiné povinnosti)

Obr. 2 - V modlitbách

Na této fotce vidíte nádherné soužití našich redaktorů a žáků, kteří spolu tráví jak všední, tak posvátné chvíle.

Obr. 3 - V kostele

Lence Pecharové se v Chrámu zjevilo andělské stvoření - Co jí asi sdělilo? (To se dozvíte v dalším díle časopisu, možná...)

Obr. 4 - Policistka

Skandál - paní zástupkyně si musí přivydělávat; jako PŘÍSLUŠNICE BEZPEČNOSTNÍCH SIL!

Bez legrace

Zaslechnuto v hodinách římského náboženství

Ptá se Kudlanka nábožná Jetele:

“Hele, Jeteli!

Pověz, proč se nemodlíš?”

Jetel smutně zašeptá:

„Víš Kudlanko, já nechci být spasen.“

Autoři: Matylda & Tobiáš & Miriam

PODZIMNÍ

POHLAZENÍ